

»Smírlir«. Men er tað hugsanin hjá mongum, at billettirnar eru óv hugar. Er tað tí at taka til viðgerðar, um tað ikki vildi loyst seg fyri »Smírlir« at gera billettprísirnar biligari. Fólk vildi kanska ferðast meir við »Smírlir«, um billettirnar vóru ódýrari. Eg vil biðja nevndina hugsa um hetta.

Sandvíkingar hava umsókn inni um at fáa »Smírlir« at sigla regluliga inná Sandvík. Sandvíkingar higga illa fyri viðvíkjandi sambandi við hinar bygdirnar. Einasta regluliga post-samband, teir hava, er landposturin. Skipasamband hava teir einki. Vegsamband heldur ikki. Væl er tað soleiðis, at »Smírlir« er komin inná Sandvíkarfjørð, tað særligt ynski verður sett fram um tað. Men hetta er bæði tungt og óhøgligt. Tað kann bera á, at um nakrir Sandvíkingar ynskja »Smírlir«, víta hinir Sandvíkingar ikki av. Í hvorum falli ikki so tíðliga av, at teir hava tíð til at fyrireika at fáa teirra vörur og ting við »Smírlir« ella umboð.

Nú er tað soleiðis, at menn bestilla sínar vörur fyri at fáa teir biligari. Men hetta er illa gjørt hjá Sandvíkingum, sum nú er státt, við ongum regluligum sambandi. Hesi kor eru horð hjá Sandvíkingum, og eg vóni, at teir heiraðu tingnum duga at skilja, at tað er bæði rimiligt og rættvíst, at umsóknin hjá hesum úthygdamonnum verður framd.

Málið fór í »Smírlir«-nevndina.

Onnur viðgerð:

Mitens greiddi frá nevndarálitnum. Hann faust at, at postvesinið ikki hevði verið nóg beinasamt ímóti »Smírlir« við stundingi, ið faktisk var skerdur. Hann segði, at nevndin ikki hevði kunna gingið við til at seta í ferðætlanina, at »Smírlir« regluliga skuldi sigla inná Sandvík og Sand. Men kundu hesi pláss eins og fyrr fáa »Smírlir« til sín, tað tey heittu á »Smírlir«, og nakað var at gera á hesum bygnum.

Gunnar Winther: Sand er tað pláss, sum næst Havnini flytur mest við »Smírlir«. Hetta hevði skiparin á »Smírlir« úttalað yvirfyri honum. Tað so er, var ikki annað enn rimiligt, at Sand varð tikið upp »Smírlir«-planin, so Sandingar kundu rokna við »Smírlir« til bestemt dagar. Nú er tað ógvuliga torført hjá Sandingum at nýta »Smírlir«. Hann vónaði tí, at postvesini, administrator og skiparin á »Smírlir« fóru at vera so beinasamir sum gjørtligt móti Sandingum og lata »Smírlir« sigla t. d. hvønn leygarðag til Sand.

P. M. Dam: Eg var hjástaðdur, tað skiparin segði við seinasta æraða talara, at Sand var tann bygdi, ið næst Havnini fordi mest við »Smírlir«. Eg kann taka undir við harra Winther um, at »Smírlir« skal koma Sandsbygdi mest moguligt at góða.

Tað ger mær ilt, at nevndin hevur hildið seg ikki kunna gingið við til at tikið Sandvík upp ferðætlanina. Sandvík liggur jú beint á vegnum hjá »Smírlir« bæði suður- og norð-eftri. Tað tarnar »Smírlir« at kalla einki at leggja inná Sandvík. Sandvíkingar eru skjóttforir, og eg ivist ikki í, at teir vilja leggja allan doyðin á at skunda avgreiðsluna.

Eg talaði við fyrstu viðgerð um, hvussu Sandvíkingar vóru staddir. Einki skipasamband, einki vegsamband. Mjóðanes er ilt at fara um. Sandvíkingar eru soleiðis útstongdir og avskornir

frá øllum regluligum sambandi uttan landpostambandið. Tað er ikki beint at gloyma teir her á tingi. Eg má tí enn vóna, at tingið tekur aðra stöðu enn nevndin. Eg vil til 3. viðgerð koma við broytingaruppskoti.

Kr. Djurhuus: Eg haldi við P. M. Dam, at tað kann ikki seinka »Smírlir« stórt at loypa inná Sandvík. Eg havi oftani komið við »Smírlir« til Sandvíkar, og Sandvíkingar hava víst seg at duga at bera skjótt at. Tað av skákið, sum »Smírlir« kemur at gera inná Sandvík norð- ella suðureftir, kann ikki betýða stórt. Men kanska »Smírlir«s administrator kann av egnu hond ordna, at Sandvík kemur í fartplanin.

Mitens: Verður tað ikki viðtikið á tingi, at »Smírlir« skal sigla inná Sandvík regluliga, hevur administratorurin onga heimild at taka Sandvík upp ferðætlanina. Men fáa Sandvíkingar »Smírlir« regluliga, kunna eisini Hovbingar og Porkeningar krevja »Smírlir« at sigla til teirra eftir plani. Tíðin er knopp, og »Smírlir« kemur ikki at rokka at sigla inná allar bygdir. Men er nakað særligt at gera, kann biðjast um at fáa hann, og so vilja vit altíð vera beinasamir.

Vilja Dam og aðrir broyta nakað í tí, ið er komið frá nevndini, mega teir seta fram eitt broytingaruppskot.

P. M. Dam: Tað er greitt, at »Smírlir«s administrator ikki kann taka Sandvík við, uttan at tingið viðtekur tað. Eg vil sum nevnt koma við einum broytingaruppskoti.

Hov og Sandvík eru nakað eins stillaðar bygdir viðvíkjandi sambandi við aðrar bygdir. Tað hevði ikki tarnað stórt, um »Smírlir« eisini leyp inná Hov. Í Porkeri er betur státt nú, tað vegasamband er komið við Vág. Johan Danielsen: Sand er eitt brimpláss, og man kann tí ikki rokna við, at »Smírlir« regluliga kann koma inná Sand, men sjálvandi má tað vera roynt at laga seg so væl sum moguligt eftir Sandingum.

Sandvík er ein lítill bygdi, og »Smírlir« má eisini taka hensyn til, hvat ið er reint forrætningsmessigt.

Eg sit her ikki sum postmaður, men sum lögtingsmaður. Eg kann ikki úttala meg sum postmaður, men einans sum lögtingsmaður.

Mitens: Teir menn, ið sita her, eru valdir sum vanligir borgarar, og tykist mær, at tað er skylda teirra at nýta sína vitan, sín kunneleika til besta fyri lögtingið. Ein smiður, ein fiskimaður, ein lærari, ein sakforari, ið sita her, eiga sjálvandi at geva teirra særkunneleika til tingsins nýtslu. Um tað var rætt, sum Danielsen segði, kundi eg sum juristur sagt, tað lóg-mál vóru fyri; eg eri juristur, og kann ikki úttala meg. Tað ber ikki til. Postmaðurin má eisini kunna tala sum postmaður her á tingi.

Johan Danielsen: Tað eru tey ting ein embætismaður, postmaður, ikki kann tala um her á tingi, hvar ein líka sum folir seg á veljarafundi. Men sjálvandi vil eg í nevnd geva allan tann upplýsing, eg kann geva.

Triðja viðgerð:

P. M. Dam talaði fyri broytingaruppskotinum. Men tessverri fall tað.

So nógv skilir núverandi lögting av tí, ið úthygduum torva.

Seyðaframsýningin.

Í hesari grein skal sigast frá skipan fyri teirri seyðaframsýning, sum er lýst í hesum blaði til at verða í heyst.

1. Seyður, ið við kann koma:

- I. Veðurar yvir 1 ár.
- II. Veðurlomb.
- III. Ær yvir 2 ár.
- IV. Gimbrar (1 til 2 ár).
- V. Gimburlob.
- VI. Flokkar frá 3 til 10 seyðir (t. d. ær við dotrum).

Framsýningin er bert fyri forøskna seyð. Aldur er at rokna frá 1. mai.

2. Premieringin:

Til seyð undir I, II, III, IV og VI nevndur, kann latast 1., 2. og 3. premia, meðan tað undir V nevnda bert verður góðkent.

Til premieraðan og undir pkt. V góðkendan seyð verður latin peningur.

3. Tíð og stað:

Framsýningin byrjar kl. 12 miðvikudagin tann 19. október í realskúlagarðinum.

4. Keyr og sola:

Aftaná sýningina verður hildin aktión yvir premieraðan og góðkendan seyð, soleiðis, at menn fáa høvi til at fáa sær góðan sleppingaseyð og til at selja.

Ætlanin við hesari sýning er tann, at fáa saman eitt úrval av sleppingaseyði og við solu beint aftaná, at geva monnum høvi til at fáa sær fríkt blóð í hagan av tí besta, vit eiga í landinum. Búnaðarfelagið ræður tí hvorum manni til at stýða hesa fyrirøktu við at senda seyð til framsýningina.

Føroya Búnaðarfelag.

Al god Gerning bærer Lønnen i sig selv.

Færøsk Fiskehandel.

M. Mork.

I det der henvises til vor Medarbejders Interview med Direktør Bowman ang. Færøsk Produkt-Forretning, finder vi Anledning til samtidig at erindre om, at vor Partifælle, Hr. Købm. M. Mork fra Thorshavn, var den egentlige Grundlægger af nævnte Forretning.

Alle er vist enige om, at Hr. M. Mork her har udført et stort Arbejde for færøsk Fiskehandel i København, og dermed givet færøsk Fiskerierhverv en kraftig Støtte. At færøsk Produkt-Forretning nu er gaaet over til dansk Ejendom, skyldes ikke Hr. Mork, men den manglende Forstaaelse herhjemme hos os. Færøske Fiskeeksportører vilde hverken støtte eller forstaa de Planer, Hr. Mork ønskede at følge.

Nu er imidlertid Forretningen blevet et blomstrende Foretagende, og den færøske Klipfisk, i de smaa 1/2 Kilo-Pakker, er en eftertragtet Vare i Danmark.

Vi træffer Hr. Mork i Brugsforeningens »Baldurs« Kontor og forelægger ham de Udtalelser, der er fremsatte af Direktør Bowman.

Hr. Mork bemærker hertil:

— Det er da godt, at der alligevel findes Folk, der forstaa Tingene og en Mands Planer. Men det var ikke min Mening, at mit Arbejde for færøsk Fiskehandel i København skulde faa dette Facit. Men som et gammelt Mundheld siger: »En Profet bliver ikke agtet i sit Fædreland.« Men eg havi verið í ornaríki, eg finni væl aftur á dyr.

— Hvordan gaar det nu med Brugsforeningen? spørger vi.

— Det er gaaet meget godt hidtil, takket være de Mænd, der har forstaaet min Tanke og assisteret med at faa den frem til det allerede opnaaede Resultat. Jeg vil straks fremhæve Hr. Kragesteen, vor Forretningsfører, som en stor Dygtighed, saa det vilde være vanskeligt at finde en bedre. Selv en Expert kunde næppe tages i Betragtning. Jo, her i »Baldur« gaar det meget godt.

F. F.

Stórur Javnaðarmannasigur í Svearíki.

Við tey svensku ríkisdagsvalini vinnu javnaðarmenn so stóran sigur, at teir verða at mynda stjórn.

Formaður svenska javnaðarmanna P. Albin Hansson verður ríkisráðharri.

Úr Føroyum.

Thorshavn.

Bókakassarnir

Hjá Føroya Amts Bókasavni verða sendir út í október. Tær bygdir, ið vilja hava ein kassa til láns í vetur, mugu venda sær til bókasavnið innan 15. október.

Fiskemarkedet.

»Føroya« Fiskaútflutningsfelag meddelet:

21.—9.—32.

Genua: Markedet fast. Priser uforandret undtagen for islandsk Saltfisk (små): 150 Lire pr. 100 kg. Islandsk vasket og presset Torsk: 180 Lire pr. 100 kg. Tilførsel: Fra Island »Trudvang« 455 Tons, »Varild« 1105 Tons.

19.—9.—32.

Bilbao: Tilførsel af norsk Klipfisk 125 Tons. Beholdninger af færøsk Klipfisk 450 Tons, af islandsk 500, af norsk 75. Priser uforandret Sterling 42,81.

20.—9.—32.

Barcelona: Tilførsel af færøsk Klipfisk 648 Tons, af islandsk 125. Priser for 1. Klasses Klipfisk 96/102 Ptas. pr. 50 kg. Beholdning af alle Klipfiskesorter 1819 Tons.

Fécamp: Beholdning af Saltfisk 53780 Tons. Tilførsel af Saltfisk 380 Tons. Pris pr. Ton 2000 Fr.

Lissabon: 1.—15. September. Tilførsel af islandsk Klipfisk 159 Tons, af skotsk 6. Beholdninger

af norsk 135, af islandsk 279, af skotsk 21, af fransk Lavée 15. Priser uforandret. Markedet livligt.

Jerichos Mure.

Social-Demokraten skriver i Anledning af Landtingsvalget:

Landtingsvalget er slut, og Resultatet blev — lad os ganske aabent indrømme det — at Landstinget ikke blev rodet denne Gang. I Stedet tabte det radikale Venstre det ved Lodtrækning i 1921 vundne Mandat.

Men, vil mange maaske spørge, er da saa Landstingets Erobring ikke fuldkommen haabløs? Naar vi ikke kunde denne Gang, har vi da saa nogen Ud-sigt til at kunne gøre det i Fremtiden?

Det er, naar man skal besvare dette Spørgsmaal, værd at se tilbage paa hele Socialdemokratiets Udvikling og politiske Arbejde gennem Aarene.

Det første Sted, den endnu unge Arbejderbevægelse satte ind for at faa valgt Repræsentanter, var Folketinget. Efter en Række spredte Opstillinger i Halvfjerdserner, lykkedes det Socialdemokratiet at faa sine første to Folketingsmænd valgt i 1884. Der var ikke saa lidt Mismod i Arbejdernes Rækker, da den ene faldt allerede i næste Valgølgang i 1887. Vi var et enkelt lille Parti i Sammenligning med de andre. Mange fandt, at den Vej var langsom og haabløs. Men se paa den efterfølgende Udvikling. I 1895 fik vi 8 Repræsentanter i Folketinget, i 1906 steg vort Antal af Folketingsmænd til 24 og i 1913 til 32.

Saa kommer den nye Grundlov og ved Valget i 1918 faar Socialdemokratiet 39 Folketingsmænd, i 1920: 48, i 1924: 55, og nu har vort Parti 61 Folketingsmænd.

Samtidig er Socialdemokratiet fra det mindste Parti vokset til det største, i Stemmatal saavel som Mandater. Det har taget over 40 Aar, og vi har endnu ikke socialdemokratisk Flertal, men ingen, som følger denne solide Vækst og ser Retningslinjen, kan være i Tvivl om, at om et Valg eller to er Socialdemokratiet Flertal i Folketinget.

Lad os tage et andet Eksempel. I Begyndelsen af Halvfemserne erobrede Socialdemokratiet for første Gang to Pladser i Københavns Borgerrepræsentation. Man havde altid før sagt, at det var haabløst for Arbejdere at forsøge sig her. Man skulde betale Skat af 1000 Kr. for at have Valget, og de fleste Arbejdere betalte ikke Skat. Men Socialdemokratiet sprængte denne Skattebom, Arbejderne satte sig i Skat og fik kommunal Valgret. Ved Aarhundredets Begyndelse havde Socialdemokratiet næsten Halvdelen af Mandaterne og valgte Malersvenden J. Jensen til Borgmester. Men saa vaagnede Modstanderne, Konservatismen, Reaktionen og al Socialistforættelse rejste sig, og tre Aar i Træk sejrede denne antisocialistiske Reaktionen. Saa var ogsaa dens Kræfter udtømte, Socialdemokratiet overvandt Modstanden og gik videre frem, og i 1917 erobrede Socialdemokratiet ret socialdemokratisk Flertal i Borgerrepræsentationen og efter 1925 ogsaa i Magistraten. Nu sidder der 35 Socialdemokrater og selv om Reaktionen maaske atter skulde løbe Storm mod os Flertallet skal de ikke faa Lov at tage.

Men ganske som det er gaaet